

GRA

i neoczwistosc

A
Pański

M
skiego

299

PAŃSTWOWY **TEATR** DOLNOŚLĄSKI

w Jeleniej Górze

Dyrektor i Kier. Artystyczny – TADEUSZ KOZŁOWSKI

Zastępca Dyrektora – MARCIN TALARCZAK

Kier. Literacki – JÓZEF KELERA

Tito Strozzi

GRA i RZECZYWISTOŚĆ

(IGRA I ZBILJA)

Sztuka w 3 aktach

Przekład — Zygmunt Stoberski

O s o b y

Szandro, aktor . . . . . TADEUSZ KOZŁOWSKI

Milena, jego żona . . . . . DANIELA MAKULSKA

Scenografia — **EWA NAHLIK**

Reżyseria — **LOJZE SZTANDEKER**

gościnnie z Istarsko Narodno Kazaliste,
Pula — Jugosławia

TITO STROZZI znany jest w Jugosławii i ceni-
niony głównie jako reżyser, aktor i pedagog —
obecnie jeden z nestorów życia teatralnego w
tym kraju. W okresie międzywojennym Strozzi,
obok Branko Gavela, uważany był za najwybitniej-
szego reżysera chorwackiego. Jako Dyrektor Chor-
wackiego Teatru Narodowego w Zagrzebiu wy-
kształcił wówczas całą plejadę wybitnych aktorów
i — jak twierdzą znawcy teatru w Jugosławii —
postawił teatr w Zagrzebiu „na poziomie najlepszej
twórczości teatralnej w Europie”.

Strozzi był również znakomitym aktorem. Po-
chodzi ze znanej aktorskiej rodziny: matka jego,
Rózica Strozzi, była jedną z najsłynniejszych chor-
wackich aktorek, świetna zwłaszcza w wielu rolach
szekspirowskich. Sam Strozzi jako aktor, w swoich
najlepszych latach, prezentował styl bardzo indy-
widualny: była w nim — jak pisze Lojze Sztande-
ker — „jakaś szlachetna lekkość, wspaniała non-
szalancja i dowcip z jednej strony, a z drugiej głę-
boka wewnętrzna prawda”. Z przytoczonych okre-

śleń wynikałoby, że aktorstwo Strozziiego porównać można, chyba najtrafniej, z aktorstwem Jerzego Leszczyńskiego (także potomka jednego z najstarszych w Polsce klanów aktorskich).

Strozzi czuł się najlepiej w wielkim repertuarze klasycznym i w bulwarowych komediach francuskich, których wiele sam przetłumaczył. Sam też kilka podobnego typu komedii napisał. Jego własne utwory nie mają wprawdzie wybitniejszych walorów literackich, mają jednak swoiste walory sceniczne i wdzięczne aktorsko role.

W tekst przedstawienia wchodzi, obok tekstu Strozziiego, fragmenty ze sztuk:

W. Szekspira: „Otello”, w tłumaczeniu Krystyny Berwińskiej; „Makbet”, w tłumaczeniu Zofii Siwickiej; „Wieczór trzech króli”, w tłumaczeniu Stanisława Dygata, a ponadto Gustawa Flauberta „Madame Bovary”, w tłumaczeniu Anieli Micińskiej.

Kierownik techniczny
MIECZYSLAW KULCZYK

Kierownik sceny
TADEUSZ TEKIELA

Brygadier sceny
JAN PRZYDRYGA

Rekwizytor
TADEUSZ HALPERN

Światło
BALDIS DIMOS

*

Kierownicy pracowni:

krawieckiej
JANINA NICEK

stolarskiej
WACŁAW SMERECZYŃSKI

perukarskiej
JÓZEFA GRABOWSKA

szewskiej
ALEKSANDER DRAL

malarskiej
HELIODOR JANKOWSKI

tapicerskiej
WIKTOR GODYŃ

modelarskiej
GRZEGORZ RACKIEWICZ

elektrotechnicznej
BENEDYKT ZIENTALAK